

man vælger helst det at forsikre; men Følgen deraf vil altsaa være, at hvad enten man vedtager Flertallets eller Mindretallets Forslag, vil Staten ikke faae nogen Indtægt af Forsendelsen til Udlandet, idet vistnok saa at sige alle, navnlig større Forsendere ville benytte Forsikringsanstalter som det Sikke, de have at forlade sig paa. Det tror jeg ikke vil være heldigt, og jeg tror heller ikke, det vil være ønskeligt for Publikum, idet det dog er det Naturlige, at Landets Børn, dets Undersaatter ogsaa nærmest have at holde sig til Landets Postinstitutioner og ikke skulle søge deres Sikkerhed i fremmede Lande hos Andre. Der er navnlig et Selskab, som befatter sig med den Slags Forretninger. Tidligere var det et Schweizerselskab, men det er hørt op dermed paa Grund af andre Forhold, hvori det blev indviklet, og som have gjort, at det maatte likvidere. Derimod er der endnu et meget stort Forsikringselskab i Berlin: Viktoria; det staaar igjen i solidariisk Forbindelse med 11 andre store Selskaber, og de paatage sig alle disse Forsikringer til de allerfleste Lande. Deres Taxter ere inddelte efter 2 forskjellige Klasser. Den ene Klasse omfatter Værdipapirer, Bæjler og Cheks-Anvisninger, for disse ere Præmierne lavere. Under den anden Klasse, hvor Præmierne ere høiere, indbefattes Coupons, Papirspenge, Guld, Sølv, Platina, møntet eller umøntet eller paa anden Maade forarbejdet, Bijourterisager, Edelstene og ægte Perler. Herover har man udarbejdet en ganske overordentlig usigtig og instruktiv Tariftabel, ogsaa specielt for Danmarks Vedkommende, jaaledes at man der udtrykkelig kan se, hvad man har at betale for hvert Tusind Kroners Værdi af de forskjellige Slags, man vil sende bort til et hvilket som helst Land. Jeg skal ikke opholde mig nærmere derved, men skal kun nævne, at man paa den Maade kan sende bort under Forsikring indtil 160,000 Kr. landværts paa een Dag og til een Mand. Og det, som dette Selskab hæfter for, er al den Stude, der opstaar ved Røveri, Tyveri, Bedrageri, Ald, Fugtighed, eller som er forarsaget ved hvilket som helst andet Ulykkestilfælde, undtagen Ulykker, der ere forarsagede ved Dyrer, Krigsbegivenheder, deraf følgende Flyndring, Foranstaltninger eller Beslaglæggelse af høiere Magt osv.; dernæst heste de ligesom hos os heller ikke for Stude, der opstaar ved Hurstab. Det er jo nu erkjendt baade af Flertallet og Mindretallet, at den Maade, hvorpaa det er ordnet her, ikke vil være heldigt, og det maa jeg for mit Vedkommende ogsaa tiltræde. Jeg skulde derfor henlede Opmærksomheden paa, at det vistnok vilde

være meget ønskeligt, naar man overhovedet vil gaa ind paa at bære Risikoen ogsaa udenfor Landet, at der saa stete andre Forsandringer end dem, der ere bragte i Forslag her i Lovforslaget. Med Hensyn til Tarifbestemmelserne her, disse 5 Øre, som ere Maximum, er det mig ikke ganske klart, hvorledes det egentlig forholder sig dermed. Jeg kan ikke se rettere, end at efter Lovforslaget maatte det være at forstaa kun for indenlandske Forsendelser, men det er mig dog ikke ganske klart, naar jeg vil sende Noget til Udlandet, om saa denne Lov, hvis den bliver vedtagen, ogsaa kommer til at gjælde derfor. Hvis det Sidste skulde være Tilfældet, maatte der nødvendigvis ogsaa ske Vædringer i § 1 med Hensyn til denne Bestemmelse, idet det nemlig ikke paa nogen Maade vilde være muligt uden at løbe en uforholdsmæssig stor Risiko, om Postvæsenet her skulde overtage Forsikringsrisikoen ogsaa udenfor Danmark med en Maximumpræmie af kun 5 Øre for hver 200 Kr., der overskride 200 Kr. Det vilde kun kunne gaa for Tydslands Vedkommende, men for alle andre Landes Vedkommende vil det ikke kunne gaa an; til England koster det f. Ex. efter dette Forsikringselskabs Tarif omtrent 60 Ø. for 1,000 Kr. Jeg tror derfor, at det vil være nødvendigt, at der sker forskjellige Vædringer, og jeg skal tillade mig kortelig at antyde, hvad jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt i saa Tilfælde at tage under Overveelse. Jeg vil altsaa holde paa at § 3, 5te Stykke forbliver uforandret, men at der derefter føies en Bestemmelse til. Dette Stykke slutter nemlig saaledes: „saafremt Adresseteket ligger udenfor dansk Postomraade, indtil den er afgiven til Viderebefordring til vedkommende fremmede Postvæsen“, og jeg mener da, at der dertil maatte tilføies Noget, som lød omtrent saaledes: „medmindre Postvæsenet imod Forsikringspræmie ogsaa har overtaget Ansvaret indtil rigtig Aflevering efter Adressen i Udlandet“. Jeg tror da, at det vilde være aldeles klart, at naar Postvæsenet imod en Forsikringspræmie havde forsikret Beløbet til Udlandet, saa havde det ogsaa Ansvaret indtil Afleveringen havde fundet Sted efter Adressen, og der maatte da i Overensstemmelse dermed til § 1 under Nr. 3, hvor det hedder: „efter en af Indenrigsministeren fastsat Taxt, som dog ikke maa overskride 5 Øre for hver 200 Kr.“, føies: „ved Forsendelser indenfor Landets Grændser“. Det vilde da være aldeles klart, og Indenrigsministeren vilde jo saa have Ret til at forhøje Taxten i Forhold dertil, naar Forsendelserne skulde gaa ud over Landets Grændser. Hvis man vilde